

Τρέχουσες εξελίξεις στην ελληνική οικονομία

Μέσα στους τελευταίους έξι μήνες ελήφθησαν ιστορικές αποφάσεις σχετικά με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Η επιλογή των χωρών που θα συμμετάσχουν στην ΟΝΕ έγινε στην έκτακτη Σύνοδο Κορυφής, η οποία πραγματοποιήθηκε από τη Βρετανική Προεδρία από 1 Μαΐου έως 3 Μαΐου 1998, και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ιδρύθηκε την 1η Ιουνίου 1998.

Με στόχο την επίτευξη των κριτηρίων του Maastricht, σχετικά με την ένταξη των κρατών-μελών στην ΟΝΕ, το οικονομικό περιβάλλον στην Ευρώπη βελτιώθηκε σημαντικά. Επί πλέον προωθούνται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο νέες πολιτικές για την απασχόληση και την καταπολέμηση της ανεργίας με στόχο οι Ευρωπαίοι πολίτες να απολαύσουν τα οφέλη της ΟΝΕ και της ενιαίας αγοράς.

Παράλληλα όμως με την πορεία και τις εξελίξεις σχετικά με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ξεκίνησε η διαδικασία για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και οι διαπραγματεύσεις για τα θέματα που περιλαμβάνονται στην "Agenda 2000", τα οποία σχετίζονται άμεσα με την επικείμενη διεύρυνση της Ένωσης, και αφορούν στη μεταρρύθμιση ορισμένων κοινών πολιτικών αλλά και στα θέματα του κοινοτικού προϋπολογισμού και στο σχεδιασμό της μελλοντικής χρηματοδότησης της Ένωσης.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Cardiff, που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Ιουνίου, καθόρισε σε γενικές γραμμές τους άξονες της στρατηγικής για την πρόωθηση της οικονομικής και

κοινωνικής ανάπτυξης και προσδιόρισε πρακτικά μέτρα για μεγαλύτερη διαφάνεια στις Ευρωπαϊκές διαδικασίες. Οριοθέτησε επίσης γενικές κατευθυντήριες γραμμές και ένα χρονικό πλαίσιο σχετικά με τα θέματα της Agenda 2000.

Ουσιαστικά όμως δεν πραγματοποιήθηκε μεγάλη πρόοδος στα σημαντικά αυτά θέματα τα οποία σχετίζονται άμεσα με την επικείμενη είσοδο των ανατολικών χωρών στην Ένωση. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε να θέσει μία αυστηρή προθεσμία εννέα μηνών για τη μεταρρύθμιση της Κοινής αγροτικής πολιτικής, των διαρθρωτικών ταμείων και τη συμφωνία για τον προϋπολογισμό της ΕΕ. Λαμβάνοντας δε υπόψη το γεγονός ότι η χρηματοδότηση αποτελεί το δυσκολότερο κομμάτι του συνόλου των συγκεκριμένων προτάσεων είναι φανερό ότι οι σοβαρές διαπραγματεύσεις θα πρέπει να περιμένουν τα αποτελέσματα των Γερμανικών εκλογών τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, δεδομένου ότι η Γερμανία είναι από τους κυριότερους συνεισφέροντες στον Κοινοτικό προϋπολογισμό.

Ήδη η Γερμανία εξέφρασε έντονα την επιθυμία να μειώσει τη δυσανάλογα μεγάλη συνεισφορά της στον Κοινοτικό προϋπολογισμό και υποστηριζόμενη από την Ολλανδία, την Αυστρία και τη Σουηδία είναι πιθανόν να ζητήσει αποζημίωση ανάλογη με αυτή της Μ. Βρετανίας μετά το ξεκάθαρο αίτημα, το 1979, της τότε Πρωθυπουργού της χώρας "I want my money back".

Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τόνισε τη σημασία και το σημαντικό ρόλο του κοινωνικού διαλόγου στην ανάπτυξη

Αργυρώ Αγγελοπούλου
Επιστημονικός Συνεργάτης ΕΕΤ

ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΑΕΠ (% αλλαγής)*					
		1998	1997		
	σε σύγκριση με	Q1	Q4	Q3	Q2
EU15	προηγούμενο τρίμηνο	0,5	0,5	0,6	1,4
	αντίστοιχο τρίμηνο προηγούμενου έτους	3,1	2,9	2,9	3,0
EUR-11**	προηγούμενο τρίμηνο	0,5	0,5	0,6	1,5
	αντίστοιχο τρίμηνο προηγούμενου έτους	3,2	3,0	2,7	2,9
G7	προηγούμενο τρίμηνο	–	0,5	0,7	0,3
	αντίστοιχο τρίμηνο προηγούμενου έτους	–	2,6	2,9	2,4
ΗΠΑ	προηγούμενο τρίμηνο	1,2	0,9	0,8	0,8
	αντίστοιχο τρίμηνο προηγούμενου έτους	3,7	3,7	3,9	3,4
Ιαπωνία	προηγούμενο τρίμηνο	–	-0,2	0,8	-2,8
	αντίστοιχο τρίμηνο προηγούμενου έτους	–	-2,2	1,0	-0,2

* Q1: Υπάρχει πιθανότητα αναθεώρησης στις πρώτες εκτιμήσεις της ΕΕ.
**EUR-11: είναι κράτη προταθέντα από την Επιτροπή της ΕΕ να συμμετάσχουν στην ΟΝΕ από την 1.1.1999 σύμφωνα με το Άρθρο 109j (2) της οικείας συνθήκης. Τα κράτη είναι: Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Πορτογαλία και Φινλανδία.
Πηγή: Presse Eurostat Service - file No. 4498, 15 June 1998.

ΑΝΕΡΓΙΑ		
	Απρίλιος 1998	Μάρτιος 1998
Αυστρία	4,4	4,5
Βέλγιο	8,9	9,0
Γαλλία	11,9	12,0
Γερμανία	10,0	10,0
Δανία	4,7	4,8
Ελλάδα	–	–
Ηνωμένο Βασίλειο*	–	–
Ιρλανδία	9,3	9,4
Ισπανία	18,9	19,2
Λουξεμβούργο	2,3	2,2
Ολλανδία	–	4,4
Πορτογαλία	6,5	6,5
Σουηδία	8,8	8,3
Φινλανδία	12,6	12,7
EU15	10,2	10,2
EUR-11**	11,3	11,3

*Στοιχεία Μαρτίου και Απριλίου είναι υπό αναθεώρηση.
**EUR-11: είναι κράτη προταθέντα από την Επιτροπή της ΕΕ να συμμετάσχουν στην ΟΝΕ από την 1.1.1999 σύμφωνα με το Άρθρο 109j (2) της οικείας συνθήκης. Τα κράτη είναι: Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Πορτογαλία και Φινλανδία.
Πηγή: Presse Eurostat Service - file No. 4498, 15 June 1998.

ΑΕΠ σε σταθερές τιμές (ετήσια % αλλαγή)					
	1995	1996	1997	1998	1999
Βέλγιο	2,1	1,5	2,4	3,0	3,1
Δανία	2,6	2,7	3,5	3,3	3,2
Γερμανία	1,9	1,4	2,5	3,2	3,3
Ελλάδα	2,0	2,6	3,3	3,5	3,9
Ισπανία	2,8	2,3	3,3	3,5	3,6
Γαλλία	2,1	1,5	2,3	3,1	3,1
Ιρλανδία	11,1	8,6	8,6	8,1	7,6
Ιταλία	2,9	0,7	1,4	2,5	2,8
Λουξεμβούργο	3,8	3,0	3,4	3,8	4,0
Ολλανδία	2,3	3,3	3,1	3,6	3,3
Αυστρία	1,5	1,6	1,9	2,8	3,3
Πορτογαλία	1,9	3,3	3,5	3,7	3,7
Φινλανδία	5,1	3,3	4,6	4,0	3,6
Σουηδία	3,6	1,1	2,1	2,9	3,3
Ηνωμένο Βασίλειο	2,5	2,3	3,3	2,1	2,3
Ευρώπη	2,4	1,8	2,6	3,0	3,1
ΗΠΑ	2,4	2,8	3,6	2,6	2,5
Ιαπωνία	1,4	3,5	1,3	2,3	2,9

	1961-73	1974-96	1974-85	1986-96	1986-90	1991-96
1. ΑΕΠ						
Ευρώπη	4,7	2,2	2,0	2,3	3,2	1,5
ΗΠΑ	3,9	2,4	2,3	2,5	2,8	2,1
Ιαπωνία	9,6	3,3	3,7	3,0	4,6	1,7
2. Προσφορά Εργασίας						
Ευρώπη	0,3	0,6	0,7	0,4	0,9	-0,1
ΗΠΑ	1,9	1,7	2,1	1,3	1,5	1,1
Ιαπωνία	1,2	1,0	0,9	1,2	1,4	0,9
3. Απασχόληση						
Ευρώπη	0,3	0,1	0,0	0,3	1,4	-0,5
ΗΠΑ	1,9	1,7	1,9	1,5	1,9	1,1
Ιαπωνία	1,3	0,9	0,8	1,1	1,5	0,6

της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καλωσόρισε την πρόθεση της Αυστριακής Προεδρίας να οργανώσει στη Βιέννη μία συνάντηση των κοινωνικών εταίρων, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων των ΜΜΕ, με σκοπό τη βελτίωση του κοινωνικού διαλόγου.

Το μεγάλο θέμα της ισορροπίας των δυνάμεων μεταξύ των Ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, θέμα το οποίο είναι συνυφασμένο άμεσα με την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας το 1957 μέχρι σήμερα, αποφασίσθηκε να εξετασθεί σε ειδική Σύνοδο τον Οκτώβριο. Η Σύνοδος αυτή είναι πιθανόν να πραγματοποιήσει, μετά από πρόταση της Γερμανίας, μία γενικότερη ανασκόπηση της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας και να προσπαθήσει να αποτιμήσει την αναγκαιότητα και τη χρησιμότητα του συνολικού θεσμικού πλαισίου της Ένωσης.

Ενα άλλο θέμα το οποίο θα απασχολήσει τη φθινοπωρινή Σύνοδο είναι το θέμα της επικουρικότητας, της αρχής η οποία συμφωνήθηκε το 1992 και συμπεριλήφθηκε στη Συνθήκη του Αμστερνταμ. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται στο χαμηλότερο δυνατόν πολιτικό επίπεδο, εφόσον όμως αυτό είναι και το καταλληλότερο. Η αρχή

αυτή έχει δημιουργήσει ήδη αρκετά ερωτηματικά σχετικά με τη σωστότερη ερμηνεία της και εκκρεμεί μέχρι σήμερα η αποσαφήνισή της σε πρακτικό επίπεδο. Είναι δε γεγονός ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση και η υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος του ευρώ θα οδηγήσει τη λήψη των αποφάσεων σε επίπεδα υψηλότερα, όπως ακριβώς η αυστηρότερη εφαρμογή των κανόνων της κοινής πολιτικής του ανταγωνισμού είναι απαραίτητη προκειμένου να λειτουργήσει η ενιαία Ευρωπαϊκή αγορά.

Συμπερασματικά, τα κυριότερα θέματα της “Agenda 2000” είναι, σύμφωνα με τα Συμπεράσματα της Προεδρίας, το μελλοντικό χρηματοδοτικό πλαίσιο και το θέμα του ύψους των ιδίων πόρων καθώς και η μεταρρύθμιση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και των Διαρθρωτικών Ταμείων. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να επιτευχθεί η τελική πολιτική συμφωνία σχετικά με όλα τα θέματα του πακέτου αυτού το αργότερο μέχρι το Μάρτιο 1999.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Cardiff έθεσε τις κατευθυντήριες γραμμές για την περαιτέρω οικονομική ανάπτυξη και τη στήριξη της απασχόλησης και την αντιμετώπιση του προβλήματος της

ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΓΧΩΡΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΣΕ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ (% ετήσιας αλλαγής)

	1961-1973	1974-1985	1986-1990	1991-1995	1996-1999	Προβλέψεις 1998	Σενάριο “σταθερής πολιτικής” 1999
Ιρλανδία	4,4	3,8	4,7	5,9	9,0	8,7	8,8
Λουξεμβούργο	4,0	1,8	6,4	5,4	4,0	4,4	4,7
Ελλάδα	7,7	2,5	1,9	1,1	3,5	3,8	4,0
Πορτογαλία	6,9	2,2	5,0	1,4	3,8	4,0	3,8
Ισπανία	7,2	1,9	4,5	1,3	3,2	3,6	3,7
Φινλανδία	5,0	2,7	3,4	-0,5	4,4	4,6	3,6
Ολλανδία	4,9	1,9	3,1	2,1	3,4	3,7	3,2
Γαλλία	5,4	2,2	3,2	1,1	2,5	3,0	3,1
Αυστρία	4,9	2,3	3,2	2,0	2,5	2,8	3,1
Βέλγιο	4,9	1,8	3,0	1,2	2,5	2,8	3,0
Ιταλία	5,3	2,7	3,0	1,1	1,9	2,4	3,0
Γερμανία	4,3	1,7	3,4	2,1	2,2	2,6	2,9
Δανία	4,3	2,0	1,4	2,0	2,8	2,7	2,8
Σουηδία	4,1	1,8	2,3	0,5	2,1	2,6	2,8
Ηνωμένο Βασίλειο	3,1	1,4	3,3	1,3	2,5	1,9	2,2

Πηγή: Υπηρεσίες της Επιτροπής